

Kulturní kalendář města Dobrušky

červenec
srpen
1985

OBSAH :

Památky v Dobrušce	1
Historie vodovodu v Dobrušce	6
N A Š E Z P R Á V Y	
Z činnosti ZO ČSČK	11
Den přátelství	12
S P O L E Č E N S K Á K R O N I K A	13
ZÁVODY V DOBRUŠCE SE PŘEDSTAVUJÍ	
Textilní podnik Červený Kostelec	15
Zaznamenali jsme v SK ROH v květnu	16
Program kina 70 na měsíc červenec a srpen	17

Památky v Dobrušce

ve vývoji uměleckých slohů

Dobruška je městem bohatých historických tradic. Vznikla postupným vývojem na místě původní osady Lešno na křižovatce obchodních cest, prošla obdobím velkého hospodářského rozkvetu v 16. století, byla účastníkem a jedním z center nevolnického povstání roku 1628. Byla také svědkem velkého hospodářského a duchovního útlaku v době protireformace a do povědomí celého národa se zapsala řadou pokrokových osobností, které zde žily a pracovaly v éře národního obrození. Po období první Československé republiky, která byla v Dobrušce vyhlášena již 5. října 1918, po temné nacistické okupaci smetené vítěznou Sovětskou armádou vstoupilo naše město do etapy budování socialistické společnosti.

Každé historické období zanechává pro budoucí generace výtvary, které jsou jeho připomínkou a symbolem. Ty nejceněnější se stávají součástí kulturního dědictví národní minulosti a v podobě kulturních památek se začleňují i do naší přítomnosti.

Pravděpodobně nejstarší dochovanou památkou v Dobrušce je kamenná románská křitelnice, nalezená v druhé polovině 19. století při regulaci potoka Brtvy. Je zhotovena z pískovce a na vnějšku zdobena jednoduchým kanelováním. V současné době je umístěna v Sadech pionýrů a doplněna nepřiliš vhodnými železnými pásovitými nosníky, které poněkud zastírají její původní jednoduchou eleganci.

Středověký, ale zejména novověký rozvoj města velmi podstatně měnil jeho původní tvář. Významným činitelem těchto změn byly i časté požáry, v nichž lehlo popelem celé historické jádro, které bylo znovu budováno v podstatně pozměněné podobě. Ekonomický tlak na využití zastavěného prostoru hlavního náměstí zlikvidoval v posledních sto letech i původní podloubí (zachovalo se pouze u domů čp. 14 a 40), jehož vnější oblouky jsou u některých objektů obnovovány teprve při současných rekonstrukcích. To vše mělo za následek, že románský a gotický sloh nemá v dochované architektuře města žádné zastoupení. Snad jedinou památkou gotického stavitelství je sklepení domu čp. 14 na náměstí F. L. Věka, jak tomu nasvědčuje použitý materiál a způsob kladení zdiva. Základy uvedeného domu jsou tak nejstarší dosud známou dochovanou stavbou v našem městě.

Výrazně změnila architektonický vzhled města renesance. Období 16. a počátku 17. století bylo érou největšího středověkého hospodářského rozvoje, dobou, kdy se Dobruška stala jedním z ekonomicko-obchodních středisek východočeského dominia Trčků z Lípy.

Dokládá to i řada privilegií, potvrzujících nebo rozšiřujících hospodářské výsady města. Rostoucí ekonomická síla měšťanstva se projevila v nákladných přestavbách domů (zejména náměstí) a jejím vrcholným odrazem byla výstavba reprezentativní budovy radnice jako symbolu vzestupu moci této třídy.

Tato stavba se stala na dlouhá staletí dominantou města a její výsadní postavení v tomto směru částečně potlačila až výstavba v posledních desetiletích. Od svého vzniku byla také svědkem nejvýznamnějších událostí v životě Dobrušky. Středověké pravomoci města dodnes připomíná malý

zvonek na její severní straně, kterým zvonili odsouzencům, jdoucím na popravu. Vedle radnice, směrem k hotelu U jelena, stával do roku 1866 pivovar, na jehož spilce byla hrána česká ochotnická divadelní představení v období národního obrození. Z míst, kde je nyní umístěna jeho bysta, pronesl soudruh Václav Hončí k dobrušským občanům 30. září 1938 projev plný víry ve šťastnější budoucnost. Kolem radnice projížděly 10. května 1945 první jednotky Rudé armády, která osvobodila naše město od nacistických okupantů. Z ochozu radniční věže zaznívají fanfáry, zahajující prvomájové manifestace. V současné době je dokončována rekonstrukce pláště celého objektu, která si vyžádala náklady 3 mil. Kčs. Do pozlacené makovice, zářící ze špiče radnice, byly vloženy listiny a fotografie, dokumentující rozvoj našeho města v posledních desetiletích.

Důstojným protějškem, dokreslujícím siluetu města směrem k Orlickým horám, je hřbitovní kostelík sv. Ducha. Tato prostá renesanční stavba (přestavěná v polovině 16. století z původně gotického objektu) s odděleně umístěnou hranolovitou zvonici na první pohled upoutá tím, že přestože je situována na pohledově mimořádně exponované místo, vysoce harmonuje s celou okolní krajinou, jako by z ní vyrůstala. Poslední oprava fasády kostela, která odstranila rušivé doplňky, ještě zvýraznila její estetickou krajínotvornou hodnotu. Cennou památkou doznívající renesance a nastupujícího baroka je i (v tomto kostelíku umístěný) náhrobek rytíře Andreáše Nejmana z Ryglie a Löwensteinu, významného hospodářského podnikatele konce 17. století. Náhrobek je dokladem vysoké umělecké zručnosti řemeslníků tohoto století.

Z renesančních památek si připomeňme ještě alespoň křtitelnici v kostele sv. Václava, dílo královéhradeckého mistra Ondřeje z roku 1507, a zejména dřevěnou polychromovanou sochu Piety, umístěnou rovněž v tomto kostele. Pieta je pravděpodobně jednou z mála věcí z původního kostelního mobiliáře, která nebyla zničena zhoubným požárem roku 1806. Svědčí o tom i stopy ohoření na její nepolychromované zadní části. Lze se domnívat, že původní barvy, zjištěné sondami, byly požárem poškozeny a z tohoto důvodu (a v zájmu barevného sladění s ostatní novou výzdobou kostela) byla plastika natřena bílou barvou. Ta sice poněkud potlačila její původní renesanční plastičnost, avšak neubírá soše na estetické působivosti.

Úspěšný rozvoj města zastavila třicetiletá válka. Nastalo období hluboké krize feudálního řádu. Doba nelibostného ekonomického útlaku a vykořisťování zejména nejmichdších vrstev, spojená s násilnou rekatolizací, si po právu zasloužila název „doba temna“. Již na jejím počátku, roku 1628, povstali poddaní opočenského panství k nerovnému sociálně politickému zápasu, k němuž se jako jediné město připojila i Dobruška. Tvrdé ekonomické sankce vůči městu, které následovaly po porážce povstání, na dlouhá léta zastavily jeho úspěšný rozvoj. Ruku v ruce s nimi šly rekatolizační jezuitské misie, které představovaly zvýšený útlak ideologický. Jako vnější projev rostoucí moci katolické církve byly v 17. a zejména v 18. století budovány i okázalé symboly její moci. V umění této doby se však již uplatňuje nový sloh, který do našich zemí přišel z Itálie — baroko. Vyznačuje se monumentálností, velkou až vyumělkovanou zdobností, na místo rovné linie nastupuje křivka a bohaté členění ploch. Okázalá působivost baroka měla člověku připomenout jeho malost a bezmocnost vůči božským silám, reprezentovaných zde na zemi církevní a světskou vrchností.

V barokním slohu byl přestavěn i kostel sv. Václava. Stojí na místě dřívějšího kostela zasvěceného Panně Marii. Barokní podobu mu dal mlado-boleslavský architekt italského původu M. Rossi roku 1712. Mohutnost stavební hmoty ve spojení s výraznými světlými barvami fasády a zasazením do terénu z něj činí jednu z dominant městské architektury. Působivý je vnitřní prostor chrámové lodi, zakončený valenou klenbou. Z původního zařízení se zachovalo pouze plastiky v presbytáři, ostatní bylo zničeno požárem roku 1806.

V barokním slohu bylo vytvořeno i největší množství kamenných plastik, které jsou rozmístěny po našem městě. Nejstarší z nich je socha sv. Jana Nepomuckého, umístěná dnes naproti rodnému domku F. V. Heka. Je datována rokem 1712 (tedy ještě před svatořečením Jana Nepomuckého) a původně stávala na mostě nad potokem Brtvou, který domek obtékal. Socha dokládá šíření svatojánského kultu, který měl zatlačit v lidovém povědomí památku Mistra Jana Husa.

V letech 1733-36 vytvořili královéhradecký sochař Ondřej Decker a vamberecký kameník Jan Mělnický sousoší mariánského sloupu na náměstí. Sochy sv. Floriána, sv. Jana Nepomuckého, sv. Xavera, sv. Václava a Panny Marie na vrcholu sloupu tvoří jednu z výrazných dominant náměstí. Plastiky, tesané z měkkého červeného pískovce, špatně snášejí současné vysoce agresivní ovzduší, pod jehož vlivem se rozpadávají. Socha sv. Jana Nepomuckého byla již nahrazena kopíí (originál je ve vstupní historické síni opočenského zámku) a postupně bude nutno nahradit kopiemi i ostatní sochy, což je jediný způsob jejich záchrany.

Souběžně se sousoším mariánského sloupu vznikla i další socha, zpodobňující sv. Vavřince. Měla snad nejsložitější osudy ze všech soch, které v Dobrušce jsou. Původně měla být jednou ze soch mariánského sloupu, ale neopatrnou prací jí byl kousek uražen, a tak byla zmenšena a předělána na sv. Vavřince. Svě místo nalezla v rohu náměstí před dnešní budovou spořitelny. V 19. století však v jejím sousedství působil výčep, jehož návštěvníci si ze sochy udělali „sociální zařízení“. Městští radní usoudili, že něco takového není přípustné, a rozhodli přemístit sochu vedle mostu přes potok Brtvu (před čp. 172). Červený pískovec, z něhož je socha vytvořena, byl však pravděpodobně již při tomto transportu narušen vnitřní puklinou a dílo zkázy dokonávalo nynější ovzduší. Péči Klubu přátel Dobrušky a okolí byl originál přemístěn do městského muzea a nahrazen kopíí, zhotovenou Josefem Holancem.

Jednou z umělecky nejhodnotnějších plastik v Dobrušce je socha Panny Marie, stojící uprostřed lipové aleje ke hřbitovu. Toto barokní dílo, vytvořené roku 1747 zřejmě opět vambereckým sochařem Janem Mělnickým, symbolizuje nadčasovou etickou hodnotu vznešenosti mateřství, čímž se přibližuje i dnešnímu člověku, který v ní nespatičuje již její původní náboženský význam. Estetickou působivost této plastiky (podobně jako u předchozího sv. Vavřince) ještě umocňují okolostojící lípy, které s ní vytvářejí jediný, vysoce sladěný celek.

Delší éra baroka ústí do rokoka — slohu, který barokní ozdobnost a vyumělkovanost vypracoval až do krajních forem. Nejvýznačnější památka, kterou nám rokoko v Dobrušce zanechalo, je pískovcová plastika Největší Trojice, stojící na Novoměstském kopci, nejspíše dílo sochaře Martina Bartoše z roku 1803. Poměrně malá plastika je umístěna na vysokém,

plastickým reliéfem zdobeném podstavci, a v až přehnané bohatosti svého členění působí téměř chladným dojmem.

Vraťme se však ještě do 17. století, kdy vznikla další velmi cenná památka — židovský hřbitov. Židé se v Dobrušce začali usazovat od první poloviny 17. století a své zemřelé pohřbili na nově zřízeném hřbitově roku 1688. Převážná část náhrobků ve staré části hřbitova je vytvořena ve slohu barokním, kterým ovšem, vzhledem k velmi omezujícím předpisům židovského náboženství, působí mnohem jednodušším a prostějším dojmem. Zajímavostí židovského hřbitova je pomník vojáků, kteří padli v bitvě, u Náchoda za rusko-rakouské války roku 1866. Jak nám sděluje německý nápis na kruhové kamenné desce, zasazené do hřbitovní zdi, byl v roce 1866 hřbitov rozšířen. Pohřbívalo se zde až do druhé světové války. V roce 1942 byli i dobrušští židé na základě nacistických rasových zákonů násilně internováni do ghatt a koncentračních táborů, kde jich 34 zahynulo. Ti kteří přežili, se již do Dobrušky nevrátili, čímž zde židovská obec definitivně zanikla. V šedesátých letech měl být hřbitov asanován a nejcennější náhrobky přemístěny na židovský hřbitov v Podbřezí. Díky pochopení MěstNV a tisícům brigádnických hodin členů Klubu přátel Dobrušky a okolí byla však tato památka zachráněna a obnovena. Dnes patří k jedněm z nejlépe udržovaných židovských hřbitovů v Čechách. Vstupní místnost s názvy koncentračních táborů a jmény dobrušských židovských občanů, kteří v nich byli umučeni, působí dodnes jako varovné protiválečné mento.

18. století nám zanechalo i nejpoblárnější dobrušskou památku — rodný domek národního buditele Františka Vladislava Heka - Jiráskova F. L. Věka. Přízemní zděné stavení bylo původně od středu města odděleno protékajícím potokem Brtvou, který je uchránil od zhoubných požárů v letech 1806 a 1866. Původní podobu domku nám dochoval Alois Beer na jednom ze svých obrázků, který je vystaven v expozici. Později bylo koryto potoka přeloženo a voda částečně vedena potrubím, terén okolo domku byl navážkami při opravách komunikací postupně zvyšován až do dnešního stavu. V současné době (od roku 1972) je v domku umístěna stálá expozice, připomínající život a dílo F. V. Heka, která se těší trvalému zájmu našich i zahraničních návštěvníků.

Na počátku 19. století spolu s Napoleonovými vojsky přišel do našich zemí z Francie nový umělecký sloh — empír, který se projevil zejména v architektuře. V tomto střizlivém, jednoduchém až strohém slohu byla po zničení požárem roku 1806 postavena nová budova děkanství. Její další osudy v 19. století jsou neoddělitelně spjaty s významnými osobnostmi národního obrození — Josefem Mnohoslavem Roštlapilem a Antonínem Flesarem, pokrokovými vlasteneckými kněžími, prvními dějepisci města Dobrušky.

Empírový sloh zanechal i některé drobnější památky. Jako ukázkou uvedme alespoň pískovcové ostění hlavních dveří u domu čp. 44 na náměstí F. A. Šuberta z roku 1815.

Prakticky souběžně s empírovým slohem se rozšířil i sloh klasicistní, programově navazující na podobující antické památky. V tomto slohu byla postavena kovárna, jediná dochovaná technická památka ve městě, která dodnes slouží svému původnímu účelu.

V kasicistním stylu byly vytvořeny i postranní oltáře v kostele sv. Václa-

va, které po požáru roku 1806 nahradily dřívější barokní mobiliár. Prostá elegancie těchto oltářů s výraznými ostatními sloupy vhodně doplňuje barokní architekturu kostela.

Konec 19. a první polovina 20. století obohatily architekturu Dobrušky o některé významné stavby. Nejstarší z nich je budova nynějšího Sdruženého klubu ROH. Byla postavena roku 1889 jako výstavní pavilón hospodářské a průmyslové výstavy. Její hrázdné zdivo přes několikeré úpravy a zpevňování pomocí vnitřních konstrukcí po téměř sto letech dožívá a připomíná aktuální potřebu vybudování nového kulturního domu. V roce 1893 byla otevřena budova měšťanské školy (nynější ZŠ v ul. Fr. Kupky), která byla postavena za pouhých třináct měsíců. Svému účelu slouží po úpravách, které se týkaly zejména interiéru, dodnes. Další velkou stavbou je objekt sokolovny, dostavěný v roce 1927. Nesloužil jen potřebám tělovýchovy a sportu, ale promítalo se zde kino, hrála se ochotnická divadelní představení, byly zde pořádány plesy a další společenské akce. Potřeby tělovýchovy byly upřednostněny až po poslední rekonstrukci v současné době.

Novou tvář dostaly stavby v centru města. Bezpochyby nejzajímavější a pro vzhled historického jádra nejpřínosnější je plastická secesní fasáda domu čp. 17 (restaurace Na náměstí). Ostatní rekonstrukce či novostavby, prováděné v první polovině našeho století, vzhled města spíše poškodily než zlepšily. Jde zejména o naprosto nevhodné budovy bývalé záložny (nyní MěstNV) a spořitelny, které se do historického středu města vůbec nehodí.

Novou kvalitu v architektuře Dobrušky znamená epocha, započatá Vítězným únorem 1948. Postupně je řešen problém nedostatku bytů. V roce 1950 začíná výstavba domů v Mírové ulici, 1953 v ulici Václava Hončla, 1954 v ulici Československé armády. V roce 1970 vyrostly první rodinné domky dnes rozsáhlého sídliště na Belvederu a v roce 1977 byla ukončena výstavba zatím posledního sídliště Za univerzitou. Velkým kladem moderní bytové výstavby je, že nezasahuje do historického jádra města a pokud při ní došlo k asanacím, týkalo se to zpravidla objektů architektonicky a historicky v podstatě bezcenných. Architekti respektovali i dominantní postavení radnice, která si zachovává v pohledech na město své významné místo mezi objekty moderní architektury.

Z významných budov, postavených v naší epoše, uvedme alespoň zdařilé řešení gymnázia Ždenka Nejedlého z roku 1958, 70 mm kina z roku 1969 a krytý plavecký bazén, otevřený pro veřejnost roku 1981. Tyto, a celá řada dalších staveb dokazují, že současná architektura může vedle účelnosti respektovat i kritéria estetického vzhledu a působivosti.

Od současné tváře města je neodmyslitelná jeho výtvarná sochářská výzdoba. V těsném sousedství radnice byla v r. 1962 odhalena socha F. L. Věka, hrdiny Jiráskova románu, který uvedl naše město do celonárodního povědomí. Její hrdý postoj a ušlechtilé, oproti historické osobnosti zidealizované rysy, jsou dílem dobrušského rodáka, akademického sochaře Josefa Adámka. Od stejného autora je Památník obětem nacismu před střední průmyslovou školou z roku 1965. Zmučená tvář vězně koncentračního tábora, soustřeďující v sobě utrpení obětí nacistické nelidskosti, vyjadřuje zároveň odhodlání již nikdy nepřipustit opakování těchto hrůz. Precizním

vyjádřením myšlenky a vysokou emočním působivostí je tato socha bezpochyby jedním z nejlepších Adámkových děl.

Město je živým organismem, který stále roste a rozvíjí se. I v Dobrušce je plánována výstavba nových sídlišť a modernizace starých objektů. Je jistě dobré, že jak architekti, tak i prováděcí stavební organizace se snaží respektovat specifika historického vývoje a zachovávat, nebo do původní podoby upravovat to nejhodnotnější, co nám naši předkové zanechali.

Nebylo možné v tomto článku uvést všechny dobrušské památky a nebylo to ani jeho cílem. Smyslem bylo upozornit jenom na některé, jež charakterizují téměř sedmisetletý vývoj, a na umělecké slohy, které se v něm zapsaly. Péče, kterou tomuto kulturnímu dědictví věnuje naše socialistická společnost, zavazuje i každého z nás, abychom je pomáhali uchovávat pro budoucí generace.

Jiří Mach

Historie vodovodu v Dobrušce

Z „Brožury města Dobrušky“ z roku 1903:

... Z nejnaléhavějších a nejpotřebnějších úkolů obce jest otázka dobré pitné vody...

Žádné zařízení, jež má povznést nebo zabezpečiti zdravotní stav obyvatelstva, není dosti drahé ani dosti nákladné, aby se neprovedlo. Každý i největší náklad přinese mnohonásobný užitek na zdraví i lidských životech. Proto usneseno po mnohých úvahách i po vážných a důkladných poradách se znalci, pomoci tomu všemu náletě, postavením vodovodu nového, všem požadavkům vyhovujícího.

Pod vrchem Křovickým vyvěrá ze země několik pramenů dobré pitné vody. Místo to se nazývá „Nadymač“ (voda tekla do studánky a tlačila se do trub a tím vedla do Dobrušky).

Brožura z roku 1903 předpokládá, že nadymač zásoboval Dobrušku pitnou vodou již od 13. století a od těch dob sloužil i pivovaru. Voda bývala použita i pro městské lázně, o nichž je zmínka již v roce 1553 (v Poddolí v domku Václava Zejdy).

Roku 1590 vyschly studně i potoky, jen nadymač dával dostatek vody. Ta se vozila v sudech do Dobrušky a tam se sud pitné vody prodával za 1 groš. Za jednu várku v pivovare se za vodu platila jedna kopa českých grošů.

V roce 1609 se již do Dobrušky přiváděla voda z nadymače dřevěnými trubami a vytékala do kašny na náměstí. V 17. století míval městský úřad čtyři dohlížitele k vodám. Dva na kladení, spravování a dohlížení na trubky z nadymače a dva k dohlížení na potok a na kašnu ve městě. Při suchu bylo dovoleno okolním vesnicím odebírat z nadymače vodu, ale jen v noci. V té době byl na náměstí rybníček, který byl zrušen roku 1672, kdy se obec rozhodla postavit z nadymače nové dřevěné trubky a na náměstí postavila dřevěnou kašnu, kterou dělal opočenský rodák Václav Bečvář. Ta byla v roce 1713 vyměněna za barokní kašnu kamennou.

Do roku 1903 byl nadymač podlouhlý rybníček 2 metry hluboký (to byla nádrž na vodu). Odtud voda přetékala do budky a dále přes cezák do trub. V zimě často zamrzala, a proto se několikrát trubky překládaly hlouběji do země (1834, 1854). Aby voda byla čistá, dělala se řada opatření (např. v roce 1833 se nádrž vymazala jilem). Tyto akce však byly málo účinné. U prameniště byl postaven kříž na pískovcovém podstavci. Stojí tam dosud i s letopočtem a tímto nápisem:

„Každý, když bude pít vodu tuto, žízni bude opět, ale kdož se napije vody, kterouž já dám jemu, nebude žízni na věky. Jan 4.13 r. 1863.

Trubky z roku 1863 byly kombinované. Na začátku hliněné, dále do města borové. Vydatnost pramenů v té době byla 3,5 vteřinového litru. Nedokonalým vedením byly prameny využity jen asi z poloviny. Potrubí všaf vedlo kolem hnojišť a voda tím byla znečištěná. Zjistilo se, že do potrubí vnikala i znečištěná voda ze dvou koželužen (Dřízka a Nováka).

Za starosty Emila Vopršálka v roce 1903 bylo proto rozhodnuto postavit s využitím nadymače vodovod nový. Doporučil to odborník ing. Karel Kress z Prahy. Dle projektu bylo použito trub litinových, které zajišťovaly stálý tlak. Stavbu prováděla firma A. Kunz z Hranic (hlavní trať za 20.000 K a odbočky za 3.500 K). Trubky byly oboustranně asfaltované a jejich světlost 100 mm. Rozvody v délce 3,5 km měly světlost 80 a 70 mm. Výtoky byly provedeny v Křovické ulici tři, u pivovaru jeden, u děkanství jeden, na náměstí dva, v Opočenské ulici jeden a jeden v Pulické ulici. V té době dával nadymač asi 3,5 vteř. litru. Na občana města se počítalo se spotřebou 35 l vody denně a na každé hospodářské zvíře denně 40 l. Při tomto přepočtu bylo ve vodovodu vody dostatek a ještě nějaká přebývala. Na náměstí a v tehdejší Kostelní ulici byly zřízeny požární hydranty. Ty v případě potřeby dávaly více vody než kašna na náměstí. Během dalších let se vodovod rozšiřoval do Městských sadů, do Novoměstské a Pulické ulice. Přibývalo výtokových stojanů.

Od minulého století vodovod obsluhovali:

Jiří Kujal a syn Václav Kujal	do roku 1849
Jan Valášek	1859
Martin Čížek	1888
František Čížek	1917
Antonín Skuček	1920
Jan Kupka starší	1950 a dále
ještě 16 let pomáhal vlastní prací a radou	
Jan Kupka mladší	do roku 1975,
	do odchodu do důchodu
Josef Umlauf	od roku 1975 dosud

Když v roce 1920 převzal údržbu městského vodovodu (za pevně stanovenou odměnu) instalatér Jan Kupka, prováděl s pracovníky opravy vodovodní sítě i prameniště. Prováděly se i vodovodní přípojky (první do budovy radnice). Později byly připojovány i domy, které měly vlastní studny nevyhovující zdravotním požadavkům.

Protože vodovod byl gravitační (samospádem), nedostávala se voda do vyšších podlaží a výše postavených domů. Městský úřad, který měl neustále zájem o dostatek pitné vody, nechal vypracovat projekt na vybu-

dování čerpací stanice u nadymače a vodojem (proti městskému hřbitovu). Stavba se uskutečnila v roce 1937. Čerpací stanice byla postavena s osazením dvou čerpadel s výtlačovým řádem Ø 125 do vodojemu o obsahu 300 m³. Tím se stal vodovod tlakovým (na náměstí 4 atmosféry), který splňoval požadavky občanů a veřejných budov. Tento vodojem slouží dosud.

Stále přibývaly požadavky na další vodovodní přípojky a ve čtyřicátých letech byla již více než polovina budov ve městě napojena na vodovod. Dále se prováděla rekonstrukce a rozšiřování vodovodní sítě do těch částí města, kde zatím chyběla. Pro občany i veřejné budovy byly zřizovány koupelny a splachovací záchody (do r. 1935 bylo v Dobrušce pouze 10 koupelen napojených na městský vodovod). Spotřeba vody na osobu a den stoupla již na 60 litrů.

Nastala naléhavá potřeba zajistit další vodní zdroje. Bylo započato s průzkumnými vrtů u Zastavilky a u Mělčan. Vrt u Zastavilky dával 4 vteř. litry, ale velmi tvrdou vodu. Vrt u Mělčan měl velmi malou vydatnost. Žádný z vrtů nebyl proto využit. Později byl proveden vrt u nadymače, již v 8 metrech se objevila voda s vydatností 1 vteř. litr. Vrtalo se dál v domněnku, že se vydatnost zvýší. (Říkalo se tenkrát, že vrtají „hodinář“, protože byli placeni za odpracovanou hodinu). V hloubce 95 m zůstalo vrtací dláto ve vrtu zaseknuté a zdálo se, že je práce zmařena. Pomocí dobrého nápadu se dvěma kusy těžkých nádražních heverů, napojených na vodící tyče vedoucí k dlátu, za 8 hodin práce podařilo rozdrtit kameny, které zavalily dláto. Voda však po zdravotní stránce také nevyhovovala a byla přecherpávána do prohloubeného a rozšířeného nadymače. Tím vznikla akumulace v nadymači a celková vydatnost zdroje stoupla na 2,5 l/vteř. Později byla síť doplněna ze zdroje v Křovicích, který byl získán provedením studny u břehu Brtvy.

Dalším nárůstem spotřeby vody pro obyvatele, školy, průmysl a později i posádku stoupla spotřeba na 1 občana na 100 l-vody za den. Byly vydávány vyhlášky na šetření. Často se stávalo, že hořejší část města byla bez vody.

To již byl rok 1950. Vodovodní zařízení převzaly do správy Oblastní vodárny v Hradci Králové. V Dobrušce bylo zřízeno vodovodní středisko, které spravovalo i další vodovody v okolních vesnicích. Řízením tohoto střediska byl po otci pověřen (který však ještě dále pracoval), Jan Kupka ml. spolu s dalšími 8 pracovníky. Nastaly další nároky na údržbu vodovodní sítě i na kanalizaci, která byla vybudována v letech 1935-1950.

V roce 1951 z podnětu národního výboru, posádky a průmyslových závodů bylo jednáno s ředitelem oblastních vodáren s. ing. V. Žabkou o zlepšení situace v zásobování vodou v Dobrušce. Na jeho návrh a se souhlasem MěstNV v Opočně bylo položeno litinové vodovodní potrubí Ø 125 mm (v té době se velmi těžko shánělo) v délce asi 4 km od konce vodovodního řádu v Opočně. Napojeno bylo na vodovodní řád v Dobrušce u parku. Na této náročné akci pracovali vojáci, občané, studenti a také závozy, které byly závislé na dodávce vody z vodovodu. Za několik měsíců tak měla Dobruška o dalších 6,5 l/vteř. vody více a celkem měla k dispozici 11 l/vteř.

V roce 1960 byly zajištěny další zdroje v Opočně na Lezoně (u Zlatého potoka od Broumaru). Tam byly vyvrtány studny a po zjištění vydatnosti 10,5 l/vteř. nezávadné vody byla postavena čerpací stanice s propojením na vodovodní řád, který byl položen z Opočna do Dobrušky již v roce

1951. Tímto opatřením se zvýšila dodávka vody z Opočna na 10,5 l/vteř. Vodní zdroje pro Dobrušku činily celkem 15 l/vteř. V těch letech se provádí výstavba v Mírové ulici a ulici Čs. armády.

Přes opatření k šetření vodou Dobruška rostla a spotřeba vody stoupala tak, že v dalších letech nastal opět její nedostatek. Práce k podchycení malých zdrojů situaci neřešily. V roce 1970 byl požádán Dr. ing. Vojtěch Kněžek, vedoucí hydrogeologického oddělení Vodních zdrojů Praha, o průzkum na území Dobrušky. V roce 1971 se prováděl vrt v Křovicích na „Krahulcově louce“. Vrtalo se hloubky 65 m, ale vody zde bylo jen 0,5 l/vt. Ani po odstřelu vrtu (50 kg nálože) se další voda neobjevila. Po tomto nezdaru se šlo do Pulické ulice za gymnázium, kde Dr. Kněžek prohlásil: „Na tomto místě můžete provést vrt, i když to je okrajová část pramenů „Litá“. Přitom byl požádán, zda nemá nic proti dvěma proutkářům. S úsměvem souhlasil. Byli to: Bohuslav Skočdopole a Jan Kupka ml., kteří se shodli na určitém místě, kde se začalo vrtat do hloubky 45 m o Ø 40 cm. Vrt se vydařil a po čerpacím pokusu dával 25 l/vteř. Protože však šlo o okrajovou oblast „Litá“, bylo povoleno čerpání 15 l/vteř. při snižování hladiny vody ve vrtu. Tento nový zdroj byl v roce 1971 propojen na vodovodní řád Ø 100 (eternitové potrubí v Pulické ulici). To však umožňovalo posílení jen o 3,5 l/vteř. Aby mohl být vrt řádně využit, požádalo město okres o povolení vybudovat čerpací stanici a položit zásobní řád Ø 150 v délce asi 1000 m. Okres tuto akci „Z“ povolil 27. 7. 1971. S výstavbou bylo započato ve druhém pololetí r. 1972. Do zkušebního provozu byl řád uveden v roce 1973 a kolaudace celé stavby byla 28. 3. 1974. Projekt na čerpací stanici a zásobní řád provedl s. Jar. Filip z okresní vodohospodářské správy. Do trvalého provozu, s kapacitou 15 l/vteř., byla stavba uvedena 27. 5. 1974. Celkové náklady činily 1.139.000 Kčs. V té době měla Dobruška k dispozici tyto zdroje:

1 nadymač	4,5 l/vteř.
2 Legon	10,5 l/vteř.
3 vrt u gymnázia	15 l/vteř.
Celkem	30 l/vteř.

Zdálo se, že tyto zdroje budou stačit na několik desetiletí, ale skutečnost ukázala něco jiného. Rostla výstavba, v průmyslu stoupala spotřeba vody a o vyšší dodávky se hlásila i teplárna. V roce 1975 bylo dodáváno vody do sítě:

denně celkem	2.590.000 litrů
z toho pro obyvatelstvo	1.000.000 litrů
a pro velkoodběratele	1.590.000 litrů

V šedesátých letech byl v Semečnicích v rámci hydrologického průzkumu proveden vrt o Ø 40 cm. Hloubka vrtu asi 40 m s vydatností 45 l/vteř. Voda má však obsah železa, který norma nedovoluje, a musela by být upravena odželezovacím zařízením.

V roce 1964 bylo zahájeno jednání o další posílení vodních zdrojů pro Dobrušku za účasti odboru pro vodní hospodářství ONV, okresní vodohospodářské správy a národního výboru. Výsledkem jednání bylo rozhodnutí, že vrt v Semečnicích-Podchlumí bude sloužit pro Dobrušku. Celá akce však bude velmi nákladná (vybudování čerpací stanice, odželezovací za-

řízení, výtlačné potrubí na Chlum a tam vodojem na 1500 m³) a přesáhne 25 miliónů Kčs. Proto bylo využití odsunuto na pozdější léta.

Téměř po deseti letech, kdy Dobruška znovu pocítovala nedostatek vody, bylo přikročeno k dalšímu vyhledání nových vodních zdrojů. V roce 1976 odkoupil národní výbor od Otty Petráně zahradu v Loučkách, kde byla studna 10 m kopaná a dál 11 m vrtaná s dostatkem výborné pitné vody. To byl podnět k tomu, že město sehnalo povolení ONV a dr. Kněžek určil území, kde se mělo vrtat. Sháněla se vrtná souprava. Příležitost se naskýtila, když Vodní zdroje Praha prováděly vrt poblíž Dobrušky. Předseda MěstNV s. Rudolf Štändera zajistil provedení vrtu i finanční prostředky. Když byla vrtná souprava na místě, opět zasáhli proutkáři s. B. Skočdopole, J. Kupka a J. Petr. Ti se shodli na místě, kde byl nasazen vrták. Soudruhu Štänderovi se muselo denně hlásit, jak práce pokračují. Vrtalo se do hloubky 60 m. V hloubce 21 m se již objevila voda. Po provedení vrtu o Ø 23 cm se v roce 1977 provedl čerpací pokus a během dvou měsíců byl vyhodnocen na 10 l/vteř. s poklesem na 26 m. Výsledky čerpacího pokusu se denně hlásily již nemocnému s. Štänderovi, který vždy s radostí přijímal dobré zprávy.

Aby se zjistila vydatnost zdroje v prostoru provedeného vrtu, rozhodl se MěstNV, že se provede vrt v ohraničené části zahrady, ale většího profilu. Tento vrt však nevyhovoval co do vydatnosti. Potom se provedl rychlovrt menšího profilu opět do hloubky 60 m a voda byla odčerpávána speciálním čerpadlem. Tento vrt byl vydatný. Nakonec byl proveden široko-profilový vrt o Ø 50 cm. Ten byl řádně vyzbrojen a čerpací pokus dával 15 l/vteř. Po zjištění nezávadnosti vody byl provizorně propojen na stávající vodovodní potrubí u krytého bazénu. Posílení zdrojů vody činilo 4,5 litru za vteřinu a další rezerva zůstala 10,5 l/vteř. V akci „Z“ byla v Loučkách postavena čerpací stanice stejná jako u gymnázia.

Jak se budovala a rozšiřovala vodovodní síť:

1903—1920 3,5 km litinového potrubí různých profilů

1920—1945 8 km potrubí

1945—1985 26 km potrubí.

Celkem tedy 37,5 km potrubí po Dobrušce.

Je vybudováno celkem 5 čerpacích stanic (nadymač, Křovice, Legon, u gymnázia a v Loučkách). Většina akcí na posílení vodních zdrojů a prodloužení vodovodního řádu byla prováděna v akcích „Z“, a to vždy úspěšně. To umožnilo rozvoj bytové výstavby.

V roce 1974-1975 okresní vodohospodářská správa vybudovala nové vodovodní středisko, kam je soustředěna veškerá signalizace k ovládání čerpacích stanic a vodojem a k tomu i pohotovostní byt — okál, vše v hodnotě 1.700.000 Kčs.

Letos se propojuje vodovod domášínský na dobušský v délce 3.300 m od čerpací stanice v Loučkách. Toto propojení bude kryt nedostačující zdroj v Domašíně zvláště v letních měsících (to se voda dovážela z Dobrušky v cisternách). Náklad na 1 m³ dovezené vody činí 30 Kčs a odběratel ji platí 60 Kčs. Tuto akci provádí OVAK v Rychnově n. Kn., středisko Dobruška nákladem 600.000 Kčs.

Nyní se uskutečňuje plánovaná akce vodojem na Chlumu o obsahu 1350 m³ a zásobní řád je pokládán v délce 4 km o Ø 300-400 mm. (Od vrtu

v Loučkách přes Mělčanský kopec k budoucímu vodojemu na Chlumu). Nové potrubí většího profilu bude položeno od vrtu v Loučkách do města. Tuto akci provádí Ingstav Hradec Králové. Po dokončení bude plně využito 15 l/vteř. v Loučkách a celková kapacita vody vzroste na 45 l/vteř.

S dalším posílením vodovodu je počítáno po roce 2000 ze zdroje v Se-
mečnicích (45 l/vteř.).

S výstavbou nové teplárny, kterou nyní provádí polská firma Energo-
export bude postavena na břehu Zlatého potoka další čerpací stanice,
která bude dodávat pro technologii teplárny denně 703 m³ vody. Tím vznik-
ne další úspora pitné vody v hodnotě 173 m³ denně (tu nyní odebírá
teplárna z vodovodu).

V současné době je denně dodáváno spotřebitelům	2,935.000 l vody
z toho pro potřeby obyvatel	1,935.000 l vody
a pro průmysl	1,000.000 l vody

Za 80 let u nás stoupla spotřeba pitné vody více než čtyřnásobně (z 35 l
denně v roce 1903 na 150 l denně na osobu v roce 1985). Tento nárůst
i s řešením potřeby vody pro místní závody se vždy podařilo zajistit. Ne-
byla to cesta snadná. Dostatek pitné vody se stává celosvětovým problé-
mem a výjimkou není ani naše město. O to více s ní musíme hospodařit
a o to pečlivěji musíme dbát na nezávadnost zdrojů. Z nedávné minulosti
víme, co s vodou dokáže udělat nedbalost nebo opomenutí. A víme také,
že jsou porušovány vyhlášky, které v období nedostatku řeší zacházení
s vodou. Důsledky porušování úsporných a ochranných opatření pak po-
cítují všichni naši občané.

Zacházejme tedy s vodou, kterou všichni nutně potřebujeme k životu,
jako vzácnou tekutinu. Šetřme s ní a chraňme její nezávadnost.

Jan Kupka

Naše zprávy

Z činnosti ZO ČSČK

ZO ČSČK se obrací v rámci akce „Sběr léčivých bylin“ na členy ČSČK
i další občany, aby odevzdali nasbírané a dobře usušené léčivé byliny
(kopřivy, listy lípy, jahod, malin, ostružin, květy černého bezu) v obalu
s uvedením množství na MěstNV v Dobrušce s. Benešové.

Denně v době od 8.00—15.00 hodin.

ZO ČSČK u příležitosti 40. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou
uspořádala v měsíci dubnu přednášku spojenou s besedou na téma „Sou-
časná mezinárodní situace“ za účasti lektora s. Bedřicha Chasáka, člena
Socialistické akademie. Přednáška byla poutavá a zaujala všechny přítomné.

Stalo se již tradicí, že při konání plenárního zasedání MěstNV v Dobruš-
ce jsou předávány bezplatným dárcům krve Plakety dr. Janského. Dosud
bylo tímto způsobem předáno 49 bronzových plakety (za deset odběrů krve),

4 stříbrné plakety (za dvacet odběrů krve). Dva dárci obdrželi v těchto dnech nejvyšší uznání — zlaté plakety. Jsou to ing. Jaroslav Mňuk a s. Milan Balažovič. Vyslovujeme oběma za jejich záslužný počín poděkování.

ZO ČSČK se přihlásila k soutěži vyhlášené OV ČSČK o nejlepší vývěsní skříňku. Kromě skříňky trvalé, kterou máme v areálu před závodem Vč konzervárny a lihovary a která je pravidelně obměňována (zodpovídá za ni s. Benešová a Frélichová), zhotovila ZO u příležitosti májových oslav v Dobrušce výkladní skříň v prodejně skla na náměstí. Obsah je zaměřen k nejdůležitější otázce dneška — míru pro nás všechny. Dále jsou zde ukázky z práce ČSČK.

ZO ČSČK uzavřela s Městským národním výborem v Dobrušce dohodu o vzájemné spolupráci na rok 1985 k zajištění splnění volebního programu Národní fronty a celoměstského závazku na počest 40. výročí osvobození Československa. Jedná se například o pomoc při výstavbě zdravotního střediska (úklidová práce), zdravotnická služba na pionýrských táborech (pomoc PO SSM Dobruška), péče o zeleň ve městě, proškolení žáků na dobrušských školách v základech první pomoci, zdravotnická pomoc při okreskové spartakiádě v Dobrušce a podobně.

Den přátelství

Základní škola Františka Kupky v Dobrušce připravila ke 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou slavnostní akademii. Na své dvě vystoupení pozvali nejen všechny žáky své školy a zástupce svých patronátních závodů, VTOPŮ, členy ZO SPB, členy výboru SRPŠ ale i žáky a učitele družební sovětské školy v Rokytnici v Orlických horách.

Ti si prohlédli školu, zúčastnili se hodiny ruského jazyka a v SK ROH shlédli slavnostní akademii, v jejím závěru sami vystoupili. Program byl sestaven z recitací, zpěvu, her dětí, výňatků z kronik připomínajících 10. květen 1945, den osvobození Dobrušky a spádových obcí i spartakiád-ních skladeb mladších a starších žáčků a žáků.

V závěru vystoupení bylo vysloveno přání, aby hry dětí a mírovou práci nás všech neničily žádné jaderné zbraně, aby chlapci nemuseli dokazovat svou tělesnou zdatnost na poli válečném, ale aby se jí mohli pochlubit na poli sportovním.

Za zdařilé vystoupení, jeho sestavení, vtipné spojení a vlastní nacvičení patří všem, kteří se na jeho provedení podíleli upřímný dík.

Odpoledne pokračovalo setkání dobrušských a sovětských žáků společnou návštěvou krytého bazénu, kde se děti navzájem poznávaly, navazovaly nová přátelství a jen nerady z Dobrušky od svých nových kamarádů odcházely. ZŠ v Dobrušce, ul. Fr. Kupky již řadu let utužuje navázanou družbu se sovětskou školou v Rokytnici. Konkrétním, neformálním způsobem přispívá k upevnění přátelských vztahů a k internacionální výchově nejmladší generace.

rf

● Společenská kronika

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU JUBILEU

Červenec 1985

94 let	Anna Chocholová, Dobruška, Za univerzitou 860	23. 7. 1891
91 let	Marie Pospíšilová, Dobruška, Poddomí 257	13. 7. 1894
88 let	Anna Koutská, Dobruška, Poříčí 589	30. 7. 1897
86 let	Josef Řehák, Spáleniště 10	7. 7. 1899
	Rudolf Chudý, Dobruška, Mělčany 18	12. 7. 1899
85 let	Václav Andrš, Dobruška Běstviný 17	7. 7. 1900
	František Lenfeld, Dobruška, Křovice 406	25. 7. 1900
84 let	Františka Krejčová, Dobruška, Mlýnská 659	5. 7. 1901
	Jindřiška Nosková, Podbřezí 72	15. 7. 1901
83 let	Marie Kubíčková, Dobruška, Doly 418	22. 7. 1902
82 let	Kristina Čtvrtečková, Dobruška, Fr. Kupky 314	23. 7. 1903
	Marie Nezvalová, Dobruška, Poříčí 693	27. 7. 1903
81 let	Anna Lhotská, Domašín 63	8. 7. 1904
	Václav Matouš, Dobruška, Křovická 280	15. 7. 1904
80 let	Josefa Boháčová, Dobruška, 25. února 699	4. 7. 1905
	Marie Moravcová, Dobruška, Poříčí 466	20. 7. 1905
	Josef Marek, Dobruška, Opočenská 100	3. 7. 1905
75 let	Antonie Lukášková, Dobruška, 1. máje 744	1. 7. 1910
	Božena Dvořáková, Dobruška, Komenského 687	4. 7. 1910
	Anna Kopecká, Podbřezí, Chábory 17	16. 7. 1910
	Irena Volhejnová, Dobruška, Čs. armády 772	16. 7. 1910
	Marie Petrová, Spáleniště 49	22. 7. 1910
70 let	Marie Knapová, Dobruška, Rudé armády 7	4. 7. 1915
	Antonín Hynek, Lhota-Netřeba 48	4. 7. 1915
	František Anděl, Dobruška, Noskova	23. 7. 1915

Srpen 1985

100 let	Marie Ryšavá, Dobruška, nám. F. L. Věka 16	15. 8. 1885
91 let	Marie Hubálková, Dobruška, Na baště 129	13. 8. 1894
	Rajmund Nezval, Dobruška, Poříčí 693	31. 8. 1894
88 let	Marie Koubková, Dobruška, Pulice 50	15. 8. 1897
	Václav Dvořák, Dobruška, Hončlova 821	12. 8. 1897
86 let	Františka Řeháková, Domašín 91	15. 8. 1899

85 let Božena Čermáková, Dobruška 401	30. 8. 1900
84 let Marie Elgnerová, Spáleníště 1	2. 8. 1901
Marie Petrová, Dobruška, Křovická 411	5. 8. 1901
83 let Anna Polová, Dobruška, Pulice 79	29. 8. 1902
82 let Františka Šarounová, Dobruška, Opočenská 642	1. 8. 1903
Anežka Hejzlarová, Dobruška, Příčnice 678	14. 8. 1903
75 let Václav Ulrych, Dobruška, Poříčí 468	3. 8. 1910
Václav Vojnar, Dobruška, Novoměstská 224	11. 8. 1910
Miloslav Ryšavý Domašín 49	22. 8. 1910
70 let Věra Rybínová, Dobruška, Pulice 109	7. 8. 1915
Helena Vojnarová, Dobruška, Novoměstská 224	9. 8. 1915
Marie Jarkovská Dobruška, Poříčí 690	13. 8. 1915

Vítáme do života narozené děti

Adama Langenbergera, Dobruška 733	29. 4. 1985
Míroslava Michka, Dobruška 686	30. 4. 1985
Alenu Bednářovou, Dobruška 696	5. 5. 1985
Lucii Mervartovou, Dobruška 833	8. 5. 1985

Sňatek uzavřeli

František Synáček, Liberk 10 — Ivana Mňuková, Dobruška 827
Petr Provazník, Týniště n. O. 915 — Dagmar Šafránková, Dobruška 771
Petr Moravec, Dobruška 821 — Irena Vaníčková, Solnice 365
Josef Potůček, Domašín 43 — Šárka Hronková, Praha 9
Milan Eimann, Dobruška 809 — Jarmila Kovaříková, Huslenky 499

Loučíme se se zemřelými spoluobčany

Marif Doostálovou, Dobruška 783	31. 7. 1906
Karlem Zmatlíkem, Dobruška 781	13. 7. 1913
Annou Koutskou, Dobruška, Za vodou 80	13. 4. 1905
Boženou Procházkovou, Dobruška 823	11. 2. 1923
Antonínem Křepelou, Lhota, Netřeba 68	8. 5. 1905

Závody v Dobrušce se představují

Textilní podnik Červený Kostelec

PROVOZOVNA TEXTILNÍ SÉRIOVÉ VÝROBY V DOBRUŠCE

Textilní podnik Červený Kostelec je okresním podnikem místního hospodářství a poskytuje služby občanům náhodského a rychnovského okresu. V jeho provozovnách se opravují oděvy, prádlo, kožichy, punčochy i obuv. Na zakázkových provozovnách se zhotovují výrobky sjednané dle přání zákazníků ve stejném sortimentu. Motoristům slouží pneuservis a výroba autopotahů, pro kinoamatéry se vyrábějí promítací plátna. Do bytů i veřejných objektů se zhotovují vkusné shrnovací stěny „Variant“ a dveře „Doris“, do oken žaluzie. Učňovské středisko vychovává nové odborníky pro podniky místního hospodářství v oboru dámská krejčová, pánský krejčí a švadleny prádla.

V Dobrušce převzal náš podnik v roce 1954 krejčovství v Nádražní ulici, krejčovství u nádraží a prodejnu hotových výrobků. Do dnešních dnů zde zůstala pouze provozovna textilní sériové výroby u nádraží. Šily se zde pláště a kožená konfekce. V současné době zde kolektiv 10 žen vyrobí podle návrhů absolventů Vysoké školy umělecko průmyslové v Praze Daniely Karfusové, Elišky Nové a s. ěapřucha měsíčně 800 až 1000 kusů halenek neb šatů pro prodejnu Klubu odívání mladých v hlavním městě Praze. Vedoucí prodejny velmi kladně hodnotila v reportáži Televizního klubu mladých i v televizních Aktualitách práci naší provozovny, rychlou realizaci modelů a vysokou kvalitu výrobků.

Všechny pracovnice provozovny jsou zapojeny do socialistické soutěže a každý rok uzavírají osobní závazky. Byl jim propůjčen titul Brigáda socialistické práce a uděleny bronzové odznaky. Ve vnitropodnikové soutěži dostaly za svou dobře odváděnou práci a soudružské soužití i ta nejvyšší ocenění.

I když každým rokem opouští naše učňovské středisko velký počet mladých, zůstává jich jen málo věrných svému oboru, protože je to práce náročná na přesnost, zručnost a vyžaduje hodně trpělivosti. Téměř všechny ženy na provozovně v Dobrušce pracují víc než 15 roků a rády by svoje zkušenosti předaly tomu, kdo bude pokračovat v jejich práci. Vždyť kultura odívání je zrcadlem životní úrovně v naší socialistické vlasti. A aby zrcadlo ukazovalo správně, o to se snaží ze všech sil i náš kolektiv.

Eva Rampasová

Zaznamenali jsme v SK ROH v květnu

NA 5. KVĚTNA připravila ZŠ ul. Fr. Kupky akademii ke 40. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou. Podle zdařilého scénáře připravili žáci školy svěží program, který byl odměněn častým potleskem během dvou dopoledních představení pro školy.

7. KVĚTNA byl uspořádán v zaplněném sále SK ROH celoměstský slavnostní večer k oslavě 40. výročí ČSSR, v jehož kulturní části vystoupili žáci ZŠ ul. Fr. Kupky, členové divadelního souboru „F. A. Šubert“ SK ROH a pěvecký ženský soubor „Vlasta“ SK ROH a LŠU.

12. KVĚTNA uspořádala městská knihovna pro žáky gymnázia v sále Loutkové scény SK ROH besedu o kosmonautice s Dr. Lálou z observatoře v Ondřejově.

13. KVĚTNA se ve spolupráci s VTOPÚ a SČSP uskutečnilo „Křeslo pro hosta“ s plukovníkem Vladimírem Remkem. Sál byl plně obsazen a dotazů bylo tolik, že beseda nebrala konce. Všichni odcházeli spokojeni a většina z nich se pyšní získaným podpisem prvního československého kosmonauta.

14. KVĚTEN patřil důchodcům Adastu, kteří se sešli v sále SK ROH k besedě a ke shlédnutí pořadu „Pozor, natáčíme“ předvedeným estrádní skupinou bratrů Křestanů z Hradce Králové.

15. KVĚTNA byl pořad zopakován proo důchodce závodu Stap.

16. a 23. KVĚTNA se uskutečnil závěrečný koncert a akademie žáků LŠU Dobruška.

18. KVĚTNA byly ukončeny jazykové kursy němčiny a angličtiny, které navštěvovalo 109 zájemců. 21 brigádníků se zúčastnilo s vedením SK ROH sázení stromků v Orlických horách.

24. KVĚTNA nebyl navštíven pořad „S obdivem a láskou“, který byl součástí divadelního předplatného jako premie. Účinkovali herci Národního divadla Praha Josef Mixa a Václav Švorc.

30. KVĚTNA předalo vedení SPŠS na slavnostním aktivu maturitní vysvědčení absolventům 4. ročníků.

NA 31. KVĚTNA připravil SK ROH pořad „Pozdravy ČSS 85“ z pověření MěstV NF a okrskového spartakiádního štábu. Svá cvičení předvedli žáci a žákyně ZŠ ul. Fr. Kupky a gymnasté TJ Dobruška, v kulturní části uvedla nový program Podorlická muzika SK ROH. Pestrý a kvalitní pořad konferoval Jiří Černý a dále účinkovali Karel Fiala (akordeon), zpěváci M. Sikulová, M. Burdová, J. Kotlář a skupina „Veteráni“ Svitavy. Hostem večera byli reprezentanti Vlastimil Moravec a Tomáš Klinský, kteří v besedě pohotově odpovídali a připojili se s padesáti diváky v sále svým pozdravem ke spartakiádě 1985.

Panoramatické kino 70 Dobruška

pozor na začátky představení!

HRAJE V ČERVENCI 1985

HRAJE V ČERVENCI 1985

2. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

FAUNOVO VELMI POZDNÍ ODPOLEDNE

Česká barevná komedie o tom, že se všechno stihnout nedá. V hlavní roli L. Suchaňpa a L. Pospíšilová. — Režie V. Chytilová. Mládeži nepřístupný.

3. středa v 17 a 20 hod.

4. čtvrtek v 17 a 20 h.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

VĚŘÍME V BOHA ?

Americká barevná veselohra o mnichovi, který byl zneužit obchodem. V hlavní roli Marty Feldman. České znění. — Režie M. Feldman. Mládeži nepřístupný.

5. pátek jen ve 20 hod.

6. sobota v 17 a 20 h.

7. neděle v 17 a 20 h.

Vstupné 9, 10, 11 Kčs

TOOTSIE

Americká barevná širokoúhlá komedie — neúspěšný herec v roli úspěšné herečky. V hlavní roli Dustin Hoffman. České znění. Režie S. Pollack. Mládeži nepřístupný.

Od 8. do 21. července

DOVOLENÁ — KINO NEHRAJE

PŘEHLEDKA FESTIVALOVÝCH FILMŮ

23. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 6, 7, 8 Kčs

MUŽ OD SNĚŽNÉ ŘEKY

Barevný australský širokoúhlý western — příběhy farmářské rodiny. V hlavní roli Kirk Douglas. České znění. Režie G. Müller. Mládeži přístupný.

24. středa v 17 a 20 hod.

Vstupné 6, 7, 8 Kčs

Platí průkazy KPSF

Sleva se poskytuje

RYCHLOST

Sovětský barevný širokoúhlý film o talentu, lásce, a automobilových závodech. V hlavní roli A. Batalov. Režie D. Sverozov. Mládeži přístupný.

25. čtvrtek v 17 a 20 h.

26. pátek jen ve 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

BYT SE ŽLUTÝM KOBERCEM

Italský barevný film - hororový příběh ženy v rukou nebezpečného zločince. V hlavní roli B. Romandová. Režie C. Lizzani. Mládeži nepřístupný.

27. sobota v 17 a 20 h.

28. neděle v 17 a 20 h.

Vstupné 9, 10, 11 Kčs

OPERACE BANZAI

Francouzská barevná širokoúhlá komedie o dobrodružstvích manažera pojišťovací společnosti v exkluzivních prostředích Dálného východu a Afriky. Do 12 let nevhodný. České znění. Režie Claude Zidi. Mládeži přístupný.

30. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

OLDŘICH A BOŽENA

Český barevný historický film — obraz poměrů v Čechách na přelomu 10. a 11. století podle Fr. Hrubína. Hrají: J. Bartoška, I. Svobodová, J. Šulcová, J. Hanzlík, J. Adamíra a j. Režie Ot. Vávra. Mládeži nepřístupný.

31. středa v 17 a 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

SEXMISE

Polská barevná komedie — sci-fi o světě, v němž chybí mužské geny. V hlavní roli J. Stuhr a B. Strykowna. České znění. — Režie J. Machulski. Mládeži nepřístupný.

HRAJE V SRPNU 1985

1. čtvrtek v 17 a 20 h.

2. pátek v 17 a 20 hod.

Vstupné 6, 7, 8 Kčs

AFRIČAN

Francouzská barevná širokoúhlá komedie. Cath. Deneuveová a Ph. Noiret v hl. rolích dobrodružného příběhu z Afriky. České znění. Režie Philippe de Broca. Mládeži přístupný.

3. sobota v 17 a 20 h.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

CO JE VÁM, DOKTORE ?

Česká barevná komedie o cestě na Onen svět a kotrmelcem zpátky. V hlavní roli Zd. Svěrák a Y. Krajčovičová. Režie Vít Olmer. Mládeži přístupný.

4. neděle v 17 a 20 h.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

HARRY A SYN

Americký barevný film - otcovská a synovská láska se vším, co k ní patří. V hlavní roli Paul Newman. České znění. Režie Paul Newman. — Mládeži přístupný.

6. úterý v 17 a 20 hod.

7. středa v 17 a 20 hod.

8. čtvrtek v 17 a 20 h.

Vstupné 9, 10, 11 Kčs

DOBYVATELÉ ZTRACENÉ ARCHY

Americký barevný dobrodružný širokoúhlý film — pátrání po památce, o kterou soupeří americký archeolog s nacisty. České znění. Režie St. Spielberg. Mládeži přístupný.

9. pátek jen ve 20 hod.

10. sobota v 17 a 20 h.

11. neděle v 17 a 20 h.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

DVA VÝTEČNÍCI

Terence Hill a Bud Spencer v hlavních rolích italské barevné veselohry o nerozlučných přátelích, kteří se nezalekli žádné přesily. Režie E. B. Clucher. Mládeži přístupný.

13. úterý jen v 17 hod.

Vstupné 5, 6, 7 Kčs

Platí průkazy KPSF

Sleva se poskytuje

AKVANAUTI

Sovětský barevný širokoúhlý fantastický film — vzrušující příběh s tajemným tvorem mořských hlubin. — Mládeži přístupný.

13. úterý jen ve 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Sleva se poskytuje

SNĚŽENKY A MACHŘI

Český barevný film o gimplu na horách. Hrají: V. Kopta, M. Suchánek, R. Brzobohatý a j. Režie K. Smyczek. Mládeži nepřístupný.

15. středa jen v 17 hod.

16. čtvrtek jen v 17 h.

Vstupné 5, 6, 7 Kčs

Sleva se poskytuje

SYNOVÉ VELKÉ MEDVĚDICE

Německý barevný širokoúhlý dobrodružný film — hrdinská dobrodružství indiánského náčelníka. — V hlavní roli Gojko Mitič. České znění. Mládeži přístupný.

14. středa jen ve 20 hod.

15. čtvrtek jen ve 20 h.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

LÁSKA Z PASÁŽE

Premiéra českého barevného filmu — příběh party z Václaváku. V hlavní roli L. Vaculík a T. Kulíšková. Režie J. Soukup. Mládeži nepřístupný.

16. pátek jen ve 20 hod.

17. sobota v 17 a 20 hod.

18. neděle v 17 a 20 h.

Vstupné 6, 7, 8 Kčs

ČETNÍK A MIMOZEMŠTANĚ

Francouzská barevná veselohra plná omylů a přehmatů. Hrají: Louis de Funès, M. Galabru, M. Rich a j. České znění. Režie J. Girault. Mládeži přístupný.

20. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Sleva se poskytuje

BULDOCI A TŘEŠNĚ

Česká barevná komedie o velkých mafiánech a malých podvodnících. Hrají: M. Labuda, J. Kodet, R. Hrušínský, J. Dvořák, K. Effa, J. Bohdalová, L. Kořínková a j. Režie Juraj Herz. Mládeži nepřístupný.

21. **středa** v 17 a 20 h.
 22. **čtvrtek** v 17 a 20 h.
 23. **pátek** v 17 a 20 hod.
 24. **sobota** ve 14.30, v 17
 a ve 20 hodin
 25. **neděle** ve 14.30, v 17
 a ve 20 hodin
 Vstupné 6, 7, 8 Kčs

VINETOU — POSLEDNÍ VÝSTŘEL

Barevný širokoúhlý film NSR — třetí část společných dobrodružství apačského náčelníka Vinetoua a Old Shatterhanda. V hlavní roli Lex Barker a Pierre Brice. České znění. Mládeži přístupný.

27. **úterý** jen v 17 hod.
 28. **středa** jen v 17 hod.
 Vstupné 3, 4, 5 Kčs
 Platí průkazy KPSF
 Sleva se poskytuje

ROBINSON CRUSOE

Sovětský barevný film — osudy trosečníka na pustém ostrově podle D. Defoa. České znění. — Režie S. Govoruchin. Mládeži přístupný.

27. **úterý** jen ve 20 hod.
 28. **středa** jen ve 20 h.
 Vstupné 4, 5, 6 Kčs

VRCHNÍ, PRCHNÍ

Česká barevná komedie o fantomu restaurací a jídelen. Hrají: J. Abrahám, L. Šafránková, Z. Svěrák, E. Balzerová aj. Mládeži nepřístupný.

29. **čtvrtek** v 17 a 20 h.
 Vstupné 6, 7, 8 Kčs

NOC SMARAGDOVÉHO MĚSÍCE

Premiéra českého širokoúhlého barevného filmu. Po smrti své matky hledají bratři své přerušené vzájemné vztahy. Režie L. Matějka. Mládeži nepřístupný.

30. **pátek** jen ve 20 hod.
 31. **sobota** v 17 a 20 h.
 1. **září, neděle**
 v 17 a 20 hod.
 Vstupné 4, 5, 6 Kčs

VLK A BERÁNEK

Premiéra italské barevné kriminální komedie — neobyčejná příležitost ka zkrocení zlé tchyně. — V hlavní roli M. Serrault a O. Colliová. České znění. Do 12 let nevhodný. Režie Fr. Massaro. Mládeži přístupný.

Změna programu vyhrazena. Pokladna otevřena od 13.00 do 20.20 hodin, v sobotu a v neděli dvě hodiny před představením, před pohádkou jednu hodinu. Pondělí volný den. Pisemné i telefonické objednávky vyřizuje KINO 70 Dobruška, tel. č. 315, PSČ 518 01. Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu. Zamlouené vstupenky nutno vyzvednout 30 minut před představením, jinak budou prodány. Mladiství předloží na vyzvání zaměstnanců kina obč. průkaz. — Přicházejte včas, jinak budete do hlediště uvedeni až po promítnutí týdeníku.

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
DOBRUŠKA

Odběratel :

Poštovné paušalováno !

KULTURNÍ KALENDÁŘ DOBRUŠKA 1985

vydává Městský národní výbor v Dobrušce

nákladem 1800 výtisků

Zodpovědný redaktor Josef Frýda

Cena výtisku 1,50 Kčs. Tisk VČT 25 Rychnov nad Kněžnou

čj. 40(Z)84